# El partit somiat

29 d´octubre de 2017. Un dia que pel sol fet de combinar la visita del Reial Madrid amb el dia de Sant Narcís ja era històric per Girona s´ha convertit en una data que quedarà per sempre en la memòria del club, dels aficionats, dels futbolistes i de tot el futbol català. El Girona va realitzar el partir somiat, el partit perfecte per derrotar un equip que en l´actualitat és el campió de lliga i d´Europa i que ple de figures es jugava molt en una jornada on no es podia permetre la derrota. El ritme i el temps del partit van ser els adequats, la forma en què es va desenvolupar el matx va anar beneficiant el joc dels locals, van ser millors durant els noranta minuts i van aconseguir una remuntada èpica en una tarda que molts recordaran tota la vida.

Gran primera part i sense premi. Davant un Reial Madrid que va presentar un dels seus millors onzes possibles el Girona va fer una molt bona primera part. Zinedine Zidane no va pensar en el partit de dimecres contra el Totenham en la Lliga de Campions i va sortir amb el millor equip. El jugador més destacat dels madrilenys va ser Isco. Assumia el control del joc, portava el ritme i participava constantment, amb menys protagonisme i sense participar tant en atac l´acompanyaven Luca Modric i Toni Kross, jugadors d´enorme qualitat tècnica amb capacitat d´elaborar les jugades a la zona de creació. L´inici del Girona no va ser diferent del que ens té acostumats en altres ocasions: era un equip intens i agressiu que jugava molt concentrat. Els locals van plantejar un partit anant a buscar el seu rival i jugant-hi de tu a tu en qualsevol zona del camp. Llàstima que tot i aconseguir portar el partit cap al seu terreny amb una molt bona pressió i un replegament ben organitzat les ocasions més clares van topar amb els pals d´un Kiko Casilla ja derrotat. Sense fer pràcticament res en atac els jugadors de Zinedine Zidane van avançar-se amb un gol molt matiner. Un xut frontal, que a primera instància semblava que li podia haver botat davant al porter gironí, el va enviar al fons de la porteria Isco Alarcón. Bounou no va estar encertat, el xut era parable, i en tot cas el rebuig ha d´anar sempre cap a fora, no pot existir una segona jugada que pugui beneficiar una altra opció de gol per al contrari. La idea de joc del Girona era bona, va fer molt bé Pablo Machín d´apostar novament pel mig camp format pel doble pivot Pere Pons-Àlex Granell i dels dos mitjapuntes d´enllaç, com que l´objectiu era pressionar durant la sortida del joc l´adversari, l´acumulació de futbolistes per aquesta zona beneficiava el seu equip. Molt important i definitiva va ser la lluita al mig camp, defensivament l´esforç físic dels locals igualava la tècnica dels visitants, la mentalitat de sacrifici i treball sense pilota dels futbolistes del Girona va ser immensa, els jugadors es deixaven la pell en cada jugada.

Remuntada per al record. La lesió de Varane va beneficiar el Girona. El central francès va estar molt bé defensivament durant el primer temps, tant en el tall, en el joc aeri i sobretot en les jugades que guanyava per velocitat, on era millor que qualsevol atacant que se li presentés. Tot i les dificultats que tenien els jugadors del Girona per poder superar individualment els seus adversaris l´equip tenia la pilota i triava bé les accions per poder-la conservar i poder atacar. Durant la primera hora de joc l´equip es mantenia dins el partit però li faltava precisió en les passades, sobretot en la zona de finalització. Per iniciar la remuntada va arribar una gran jugada de qualitat i habilitat de Pere Pons que va acabar de la mateixa manera Stuani. L´empat era més que merescut, després de les dues ocasions del primer temps el gol del davanter uruguaià posava justícia en el marcador. Poc després una bona jugada col·lectiva iniciada en una passada a l´espai d´Àlex Granell i sincronitzada perfectament en el desmarcatge d´Stuani servia perquè Portu pogués fer el gol de la victòria. Amb el resultat desfavorable, el Madrid, que fins aquell moment havia jugat a un ritme molt lent, intentava reaccionar. Zidane

movia la banqueta, Marco Asensio i Lucas Vázquez entraven al terreny de joc pels dos laterals i deixava una defensa de tres. Amb dos extrems oberts a banda el Girona estava obligat a jugar en defensa de cinc, Aday i Maffeo és veien obligats a guardar la seva posició i quedar-se al darrere per defensar el resultat. Un Madrid desorientat en tot moment, amb les línies molt separades i sense enllaçar jugades entre els jugadors del mig camp i els dos davanters només feia sensació de perill quan s´acostava a l´àrea visitant degut a l´enorme qualitat dels seus jugadors en espais curts. En poques ocasions van associar-se els blancs, que es van trobar un Girona ordenat que anava tapant els espais.

Tensió fins al final. La feina més difícil ja estava feta, s´acostaven els minuts decisius i no es podien cometre errades. Va fer bé l´entrenador del Girona de mantenir dos davanters en punta, l´entrada de Kayode acompanyant Stuani servia per poder mantenir pilotes lluny de la porteria pròpia i alhora obligava el Madrid a mantenir tres jugadors al darrere. Al cap d´uns minuts l´entrada de Timor per Borja García tenia com a objectiu poder defensar amb un jugador fresc que aportava múscul i millorava el joc aeri en les jugades d´estratègia. Col·lectivament va ser un partit perfecte, el millor partit del Girona fins al moment d´aquest campionat, un duel on tots els jugadors van estar al seu màxim nivell. Victòries com les d´ahir són les que fan més fort el grup, augmenten la confiança i l´autoestima. Ara Pablo Machín i els seus jugadors ja podran dir que han guanyat un dels grans; quan mirin la taula classificatòria i el calendari que ja han jugat veuran que són capaços de tot.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/10/30/partit-somiat/876302.html?utm_source=rss